

هو العليم

متن کامل زیارت امین الله

به همراه ترجمه فارسی و فایل صوتی

هي الزّيارة المعروفة بأمين الله وهي في غاية الاعتبار ومروية في جميع كتب الزّيارات والمصاييح وقال العلامة المجلسي (رحمه الله) أنّها أحسن الزّيارات متناً وسنداً وينبغي المواظبة عليها في جميع الرّوضات المقدّسة وهي كما روي بأسناد معتبرة عن جابر عن الباقر (عليه السلام) أنّه زار الإمام زين العابدين (عليه السلام) أمير المؤمنين (عليه السلام) فوقف عند القبر وبكى وقال:

و این زیارت، معروف است به «أمين الله» که بسیار معتبر است و در جميع كتب زیارات آمده است. علامه مجلسی رحمة الله عليه درباره آن می فرماید: این زیارت از لحاظ محتوایی و سندی از بهترین زیارات است و شایسته است که در جميع روضه های منوره و مقدّسه خوانده شود.

و این زیارت چنانچه در نقل های معتبر آمده است چنین است که:

جابر از امام باقر عليه السلام روایت می کند که:

امام زين العابدين عليه السلام به زیارت أمير المؤمنين عليه السلام رفت؛

پس نزد قبر منور حضرت ایستاد و چنین عرضه داشت:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِينَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ

سلام بر تو ای [بنده] امینِ خدا بر روی زمینش

وَحُجَّتُهُ عَلَى عِبَادِهِ

و حجّت او بر بندگانش

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ

سلام بر تو ای امیر مؤمنان

أَشْهَدُ أَنَّكَ جَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ

شهادت می دهم که تو در راه خدا چنان که باید

با تمام وجود، مجاهده و کوشش نمودی

وَعَمِلْتَ بِكِتَابِهِ

و به کتاب او عمل کردی

وَاتَّبَعْتَ سُنَنَ نَبِيِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

و از سنت های پیغمبرش صلی الله علیه و آله سلم پیروی نمودی

حَتَّى دَعَاكَ اللَّهُ إِلَى جِوَارِهِ

تا آن گاه که خداوند تو را به جوار خویش فرا خواند

فَقَبَضَكَ إِلَيْهِ بِاخْتِيَارِهِ

و تو را با اختیار خود به سوی خویش برگرفت

وَأَلْزَمَ أَعْدَاءَكَ الْحُجَّةَ مَعَ مَا لَكَ مِنَ الْحُجَجِ الْبَالِغَةِ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِهِ

و حجت را بر دشمنانت تمام کرد، در کنار تمام حجت‌های رسایی که تو را بود بر جمیع بندگان

اللَّهُمَّ فَاجْعَلْ نَفْسِي مُطْمَئِنَّةً بِقَدْرِكَ

خداوندا، پس نفس مرا در برابر تقدیرت آرام و مطمئن قرار بده

رَاضِيَةً بِقَضَائِكَ

و جانم را راضی به حکم و قضای خود

مَوْلَعَةً بِذِكْرِكَ وَدُعَائِكَ

و شیفته و حریص به ذکر و دعایت

مُحِبَّةً لِصَفْوَةِ أَوْلِيَائِكَ

و عاشق دوستان برگزیده‌ات

مَحْبُوبَةً فِي أَرْضِكَ وَسَمَائِكَ

و در زمین و آسمانت محبوب گردان

صَابِرَةً عَلَى نُزُولِ بَلَائِكَ

و مرا بر نزول بلایت صابر

شَاكِرَةً لِفَوَاضِلِ نِعْمَاتِكَ

و بر نعمت‌های بسیار شاکر

ذَاكِرَةً لِسَوَابِغِ آلَائِكَ

و بر عطای سرشارت ذاکر

مُشْتَاقَةً إِلَى فَرْحَةِ لِقَائِكَ

و مشتاق لحظه خوش دیدارت

مُتَزَوِّدَةً التَّقْوَى لِيَوْمِ جَزَائِكَ

و برگزیده تقوی برای روز جزایت قرار بده

مُسْتَنَّةً بِسُنَنِ أَوْلِيَائِكَ

و مرا پیرو سنت و روش اولیائت

مُفَارِقَةً لِأَخْلَاقِ أَعْدَائِكَ

و دوری‌کننده از خلق و خوی دشمنانت

مَشْغُولَةً عَنِ الدُّنْيَا بِحَمْدِكَ وَتَنَائِكَ.

و روی گردان از دنیا و مشغول به حمد و ثنایت قرار بده.

ثُمَّ وَضِعَ خَدَّهُ عَلَى الْقَبْرِ وَقَالَ:

سپس حضرت، گونه مبارک خود را بر قبر قرار داد و چنین عرضه داشت:

اللَّهُمَّ إِنَّ قُلُوبَ الْمُحِبِّينَ إِلَيْكَ وَالِهَةٌ

خداوندا، همانا که دل‌های فروتنان و خاضعان، سرگشته و مشتاق به سوی توست

وَسُبُلُ الرَّاعِبِينَ إِلَيْكَ شَارِعَةٌ

و راه‌های آرزومندان و مشتاقان به سوی تو منتهی می‌شود

وَأَعْلَامَ الْقَاصِدِينَ إِلَيْكَ وَاضِحَةً

و نشانه‌ها برای آنان که آهنگ کوی تو دارند هویداست

وَأَفْنِدَةَ الْعَارِفِينَ مِنْكَ فَازِعَةً

و دل‌های عارفان از [عظمت و جلال] تو هراسان است

وَأَصْوَاتَ الدَّاعِينَ إِلَيْكَ صَاعِدَةً

و صدای دعاکنندگان به سوی تو بلند است

وَأَبْوَابَ الْإِجَابَةِ لَهُمْ مُفْتَحَةً

و درهای اجابت برای آنان گشوده شده

وَدَعْوَةَ مَنْ نَاجَاكَ مُسْتَجَابَةً

و دعای آن کسی که با تو رازونیز می‌کند مستجاب است

وَتَوْبَةَ مَنْ أَنَابَ إِلَيْكَ مَقْبُولَةً

و توبه آن که به درگاه تو انابه و بازگشت می‌کند پذیرفته است

وَعِبْرَةَ مَنْ بَكَى مِنْ خَوْفِكَ مَرْخُومَةً

و اشک و اندوه آن که از ترس تو بگرید مورد رحمت [تو] است

وَالْإِغَاثَةَ لِمَنِ اسْتَعَاثَ بِكَ مَوْجُودَةً

و فریادرسی و مدد، برای آن که از تو مدد بخواهد مهیاست

وَالْإِعَاثَةَ لِمَنِ اسْتَعَانَ بِكَ مَبْدُوءَةً

و یاری برای کسی که از تو یاری بطلبد عطا شده است

وَعِدَاتِكَ لِعِبَادِكَ مُنْجَرَةً

و وعده‌های تو به بندگانت محقق و حتمی است

وَرَزْلَ مَنْ اسْتَقَالَكَ مُقَالَةً

و لغزش آن که از تو پوزش طلبد بخشوده است

وَأَعْمَالَ الْعَامِلِينَ لَدَيْكَ مَحْفُوظَةً

و اعمال عمل‌کنندگان، نزد تو محفوظ است

وَأَرْزَاقَكَ إِلَى الْخَلَائِقِ مِنْ لَدُنْكَ نَازِلَةً

و روزی‌هایت از پیش تو، به سوی خلائق سرازیر است

وَعَوَانِدَ الْمَزِيدِ إِلَيْهِمْ وَاصِلَةً

و بهره‌های فضل تو به آنان رسیده است

وَدُنُوبَ الْمُسْتَغْفِرِينَ مَغْفُورَةً

و گناهان استغفارکنندگان، آمرزیده است

وَحَوَائِجَ خُلُقِكَ عِنْدَكَ مَقْضِيَةً

و حاجت خلقت نزد تو برآورده است

وَجَوَانِرَ السَّائِلِينَ عِنْدَكَ مُوقِرَةً

و پاداش درخواست کنندگان، نزد تو فراوان است

وَعَوَانِدَ الْمَزِيدِ مُتَوَاتِرَةً

و مزید بهره‌هایت پیایی می‌آید

وَمَوَائِدَ الْمُسْتَطْعِمِينَ مُعَدَّةً

و خوان‌های [رحمت] برای طعام‌خواهان مهیاست

وَمَنَاهِلَ الظَّمَاءِ مُتَرَعَّةً.

و آبشخورهای [وصالت] برای تشنه‌کامان، پرآب و لبریز است

اللَّهُمَّ فَاسْتَجِبْ دُعَائِي وَاقْبَلْ ثَنَائِي

پس ای خدای من، دعای مرا اجابت فرما و حمد و ثنای مرا بپذیر

وَاجْمَعْ بَيْنِي وَبَيْنَ أَوْلِيَائِي

و مرا با موالی و سروران خویش محشور فرما

بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ

به حق محمد و علی و فاطمه و حسن و حسین

إِنَّكَ وَلِيٌّ نِعْمَانِي وَمُنْتَهَى مَنَائِي

که تو ولی نعمت من و نهایت آرزوی من هستی

وَغَايَةَ رَجَائِي فِي مُنْقَلَبِي وَمَثْوَايَ.

و نهایت امید من در خانه ابدی‌ام که به آن باز می‌گردم و در آن منزل می‌گزینم.

در کتاب «کامل الزیارات» پس از متن زیارت، این جملات آمده است:

أَنْتَ إِلَهِي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ

تو معبود من و آقا و مولای من هستی

اغْفِرْ لَأَوْلِيَائِنَا

دوستان ما را بیامرز

وَكُفِّ عَنَّا أَعْدَاءَنَا

و دشمنان ما را از [صدمه‌زدن به] ما بازدار

وَاشْغَلْهُمْ عَنَّا

و آنان را از آزار ما مشغول گردان

وَاطْهَرِ كَلِمَةَ الْحَقِّ وَاجْعَلْهَا الْعُلْيَا

و کلمه حق را پیروز گردان و برتر قرار ده

وَأَدْحِضْ كَلِمَةَ الْبَاطِلِ وَاجْعَلْهَا السُّفْلَى

و کلمه باطل را درهم بکوب و پست قرار ده

إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

که تو بر هر چیزی توانایی.

ثم قال الباقر (عليه السلام):

ما قال هذا الكلام ولا دَعِيَ به أحد من شيعتنا عند قبر امير المؤمنين (عليه السلام) أو عند قبر أحد من الائمة (عليهم السلام) إلا رفع دعاءه في درج من نور وطبع عليه بخاتم محمد (صلى الله عليه وآله وسلم) وكان محفوظاً كذلك حتى يسلم الى قائم آل محمد (عليهم السلام) فيلقى صاحبه بالبشرى والتحية والكرامة ان شاء الله تعالى.

سپس امام باقر عليه السلام فرمود:

هیچ یک از شیعیان ما این کلمات را نزد قبر امیرالمؤمنین یا یکی از ائمه علیهم السلام نمی گوید و به این دعا خدا را نمی خواند مگر آن که دعای او در نامه ای از نور بالا می رود و با مَهر حضرت محمد صلی الله علیه و آله و سلم بر آن مَهر کنند و همین طور محفوظ می ماند تا آن را به دست حضرت قائم آل محمد علیهم السلام تسلیم نمایند تا اینکه صاحبش را با بشارت و تحیت و کرامت ملاقات نماید ان شاء الله تعالی.